

Arrest

nr. 123 845 van 13 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 16 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MICHOLT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 4 augustus 2013 het Rijk binnen en diende op 5 augustus 2013 een asielaanvraag in. Op 20 december 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Chinese nationaliteit en bent u op 16 augustus 1972 geboren in Odisha (India) geboren. U bent een boeddhist van Tibetaanse afkomst. U woonde steeds in de Tibetaanse settlement te Odisha, Gajapati. U ging tot de zevende graad naar school. Daarna hielp u uw ouders op het land. U hebt zelf steeds als landbouwster en veehoudster gewerkt. Begin juni 2012

begonnen personen van de communistische partij problemen te maken. Ze versperden de Tibetanen van de settlement de weg wanneer ze naar hun velden wilden gaan om te zaaien. Sindsdien stopte u met het bewerken van uw land. U hield wel nog steeds koeien. Ook toen de Tibetanen van de settlement in juli 2013 wilden gaan zaaien, lukte dit niet omdat de communisten dit niet toelieten. Ze wilden die landen zelf innemen. Ze zeiden dat zij er recht op hadden omdat zij Indiërs waren en jullie niet. Omdat u vond dat er voor u en uw kinderen geen goede rechten waren in India, zo konden uw kinderen er namelijk niet het Indiaas staatsburgerschap krijgen, besloot u naar België te reizen om daar de vluchtelingenstatus aan te vragen. Hoewel u over een internationaal reisdocument, meer bepaald een Identity Certificate (IC) beschikte, opteerde u ervoor om tegen betaling van 1 miljoen Indiase roepies India illegaal te verlaten met behulp van een smokkelaar. Op 3 augustus 2013 hebt u India verlaten, u kwam in België aan op 4 augustus 2013 en vroeg hier asiel aan op 5 augustus 2013.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: uw Registration Certificate for Tibetans (RC), uw green book, een attest van residentie, een attest van het Belgische bureau van Tibet, uw huwelijksakte en een foto van uzelf die een dans uitvoert voor de Dalai Lama, een foto van uzelf met de andere dansers en de Dalai Lama, een foto van uw echtgenoot die deelnam aan een fietsactie en een foto van uw echtgenoot bij het Youth Congress. Tevens legt u kopieën voor van foto's van betogingen en foto's van uw land en de communisten.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van vluchteling noch voor de status van subsidiaire bescherming.

U bent van Tibetaanse origine en beschikt, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin in uw hoofdte aanzien van de VRC.

U verklaart in India te zijn geboren en daar steeds te hebben geleefd tot aan uw vertrek uit India in augustus 2013. U ging naar school tot de zevende graad en werkte nadien steeds als landbouwster en veehoudster om in uw levensonderhoud te voorzien. U woonde steeds in de Tibetaanse settlement te Odisha, eerst in een huis van uw familie, nadien in een huis van uw schoonfamilie (CGVS p.3-4, 7-8, 14, 17).

Overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC. In casu blijkt uit uw verklaringen en neergelegde documenten dat u over een verblijfsrecht beschikte in India en in het bezit was van een dergelijke RC (CGVS p.10). Met betrekking tot uw verklaringen omtrent vrees ten aanzien van India dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u als reden voor uw vlucht aanhaalt dat u en uw familie in India geen rechten hebben. Wanneer gevraagd wordt dit te verduidelijken, haalt u in eerste instantie enkel aan dat hoewel uw kinderen geboren zijn in India, ze niet het Indiase staatsburgerschap kunnen krijgen (CGVS p.12). Dat jullie niet de Indiase nationaliteit kunnen krijgen, kan echter niet worden beschouwd als een element dat wijst op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Wanneer nogmaals gevraagd wordt welke concrete zaken erop wijzen dat u in India geen rechten zou hebben, antwoordt u dat u in India geen persoonlijke problemen hebt gehad. Meer nog, u haalt aan dat de Indiërs en de Indiase overheid heel goed zijn voor u (CGVS p.13). Het enige concrete probleem dat u aanhaalt bestaat erin dat het u, net als andere Tibetanen van uw settlement, verboden wordt uw land nog te bewerken door enkele personen die tot de communistische partij behoren. Hierover kan het CGVS enkel vaststellen dat u, ondanks uw bewering dat het u reeds in

juni 2012 verboden werd uw land te bewerken en hier sindsdien ook mee stopte, wel in staat was om hierna nog steeds in uw levensonderhoud te voorzien doordat u nog steeds koeien hield. Bovendien had uw echtgenoot ook ander werk gevonden en heeft hij nog steeds de dieren (CGVS p.13-14). Aldus blijkt dat uw financiële situatie niet van die aard was dat u niet zou kunnen leven in India. Daarenboven hebt u zelf ook geen enkele stap gezet om hulp te zoeken om terug op uw land te mogen werken (CGVS p.14). Bovendien blijkt zelfs dat u al sinds lange tijd over een IC beschikte om naar het buitenland te kunnen reizen (CGVS p.10). Aangezien u pas in augustus 2013 India verliet, is het niet aannemelijk dat u werkelijk om dringende en ernstige redenen India zou hebben moeten verlaten (CGVS p.15). Aldus kan redelijkerwijze verondersteld worden dat de problemen die u ondervond, niet van die aard waren dat u dringend het land diende te verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

U haalt tevens aan dat u niet zou kunnen terugkeren naar India, omdat men u in de gevangenis zou zetten omdat u niet met de juiste papieren zou zijn gereisd. U verklaart immers met een vals paspoort India zijn uitgereisd in plaats van met uw IC. Zoals verder uiteengezet, wordt echter ten eerste betwijfeld of u inderdaad met valse papieren zou hebben gereisd. Bijgevolg kan u ook niet aannemelijk maken dat u omwille van een uitreis met een vals paspoort zou vervolgd worden door de Indiase autoriteiten.

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel Yellowbook genoemd, kunnen bekomen bij de Indische autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indische autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC.

In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een reistitel beschikte in India en in het bezit was van een dergelijke IC. U verklaart echter dat deze door de smokkelaar zou zijn afgenomen (CGVS p.10). Deze verklaring kan echter geenszins overtuigen. U legde immers dermate valse verklaringen af waardoor uw algemene geloofwaardigheid danig in het gedrang komt. Hierdoor bestaat het vermoeden dat u wel nog in het bezit bent van uw IC.

Vooreerst wordt vastgesteld dat u geen enkel document voorlegt ter staving van uw reisweg. U kunt het valse paspoort dat u zou gebruikt hebben niet voorleggen. Noch kunt u uw instapkaart, ticket of bagagesticker voorleggen. Gevraagd of de smokkelaar iets anders inhield behalve uw IC, verklaart u aanvankelijk dat hij alleen uw IC en enkele foto's inhield (CGVS p.16). Wanneer u daarop wordt gevraagd of u het paspoort waarmee u reisde nog heeft, verklaart u plots dat de smokkelaar dit ook inhield. Vervolgens gevraagd waar uw ticket, boardingkaart en bagageticket zijn, herinnert u zich nu plots dat hij deze ook heeft ingehouden (CGVS p.17). Dergelijke uiteenlopende verklaringen kunnen allerminst overtuigen.

Vervolgens wordt vastgesteld dat uw verklaringen als zou u met een smokkelaar die u voorzag van een vals paspoort gereisd hebben niet aannemelijk zijn. Het is immers onbegrijpelijk dat u met behulp van een smokkelaar en een vals paspoort van India naar Europa zou gereisd hebben tegen een kostprijs van 1.000.000 INR (omgerekend 11.892 euro), terwijl u over de (veel goedkopere) mogelijkheid beschikte om in India gebruik te maken van uw internationaal reisdocument (IC) waarmee u op legale wijze India kon verlaten, alsook om de nodige stappen te ondernemen om uw terugreis te regelen (CGVS p.17).

Vervolgens is merkwaardig dat u een dergelijk belangrijk document zomaar aan een smokkelaar zou afgeven. Het is immers een belangrijk document om uw identiteit te staven. Het is een officieel identiteitsstuk van de Indische overheid dat iets zegt over niet alleen uw identiteit, maar evenzeer over uw plaats van afkomst en uw status in India.

Voorts dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Tibetanen die hun IC verloren hebben, contact kunnen opnemen met de Indische ambassade teneinde het verlies van hun IC te melden en eventueel een duplicaat te verkrijgen. Gevraagd waarom u na aankomst in

België geen stappen ondernomen hebt om een nieuw IC te bekomen, verklaart u simpelweg dat u niet wist dat dit kon (CGVS p.16). Nochtans staat in een IC expliciet vermeld dat deze mogelijkheid bestaat. Dit kan dan ook niet overtuigen als reden waarom u hier op de Indische ambassade geen duplicaat hebt aangevraagd.

Gelet op uw niet overtuigende verklaringen ontstaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor het CGVS om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop uw gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen te verhullen.

Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt/ kan beschikken, en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het betreft hier immers slechts uw originele Registration Certificate for Tibetans (RC), uw green book, een attest van residentie, een attest van het Belgische bureau van Tibet en uw huwelijksakte. Deze documenten zeggen enkel iets over uw identiteit en herkomst, dewelke hier sowieso niet ter discussie staan. De foto van uzelf die een dans uitvoert voor de Dalai Lama, de foto van uzelf met de andere dansers en de Dalai Lama, de foto van uw echtgenoot die deelnam aan een fietsactie en de foto van uw echtgenoot bij het Youth Congress hebben geen uitstaans met uw asielrelaas. Hetzelfde geldt voor de kopieën van de foto's van de betogingen. Wat betreft de foto's van uw land en de communisten dient te worden vastgesteld dat hieruit niet kan worden afgeleid waar, wanneer en in welke omstandigheden ze werden genomen. Hieruit valt dan ook niet af te leiden dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou hoeven te koesteren. Bovendien hebt u zelf ook geen idee hoe uw echtgenoot aan die foto's van de communisten zou zijn geraakt (CGVS p.12).

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar China doch wel kan worden teruggeleid naar India."

1.3. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift: Caritas, Vluchtschrift, maart 2012, www.caritas-int.be; Fédéral Office for migration, The Tibetan Community in India, 30 juni 2013, te consulteren op <http://www.ejpd.admin.ch/content/dam/data/migration/laenderinformationen/herkunftslanderinformation/en/asien-nahost/ind/IND-ber-tibetan-community-e.pdf>; Organisation Suisse d'aide aux réfugiés, «Chine/Inde : situation des réfugiés tibétains en Inde », reinseignement de l'analyse-pays de l'Osar, 9 september 2013, te consulteren op <http://www.fluechtlingshilfe.ch/pays-d-origine/asia/inde/chine-inde-situation-des-refugies-tibetains-en-inde>; MO, "India laat alleenstaande vrouwen aan hun lot over", 22 oktober 2009, te consulteren op <http://www.mo.be/artikel/india-laait-alleenstaande-vrouwen-aan-hun-lot-over>; EHRM, YD t. Zwitserland, 30 maart 2013, n° 23273/13; EHRM, DC t. Zwitserland, 22 januari 2013, n° 7267/13; H. Knox Thames, India's failure to adequately protect refugees, <http://www.wcl.american.edu/hrbrief/v71i/india.htm>; VancouverCourier, Tibetan refugees seek better life in Vancouver, 2 januari 2014, te consulteren op <http://www.vancourier.com/tibetan-refugees-seek-better-life-in-vancouver-1.776792>; The times of India, "Tibetans struggling to find another exile home in exile", te consulteren op <http://articles.timesofindia.indiatimes.com/2013-10-07/india/427931001tibetans-mcleodganj-exile>; US Congressional-Executive Commission on China: Annual Report 2013 dd. 10 oktober 2013, te consulteren op <http://www.cecc.gov/sites/chinacommission.house.gov/files/AR13DJ.PDF>; Freedom House, Freedom in the world: Tibet, 2010, <http://www.freedomhouse.org/report/freedom-world/2011/tibet>; "Chinese Crackdown on Tibetan Buddhism: A report published for the People's Republic of China's second Universal Periodic Review", Fidh, the international campaign for Tibet (ICT), September 2013, te

consulteren op <http://fidh.org/IMG/pdf/en-report-tibet-4.pdf>; "They Say We Should be Grateful" Mass Relhousing and Relocation Programs in Tibetan Areas of China", Human Rights Watch, juni 2013, te consulteren op http://www.ecoi.net/file_upload/1476_137233_887_l_tibet0613_webwco_ver-O.pdf; "2012 International Religious Freedom Report - Tibet", US Department of State, 20 mei 2013, toegankelijk op 21 oktober 2013, te consulteren op http://www.ecoi.net/local_link/247442/357657_en.html; "China: country of origin information (COI) Report", UK Home Office, 24 augustus 2011; "Wave of arrests contributes to Tibet's growing isolation", Reporters Sans Frontières, 16 oktober 2013; More Attention to Tibet Needed", Asian Fortune, 6 mei 2013; The times of India, "Tribals ask chandragiri Tibetans to vacate land", 17 juni 2012.

Verzoekster voegt per aangetekend schrijven van 31 januari 2014 de volgende documenten: "*Stuk 21 : dit is een kopie van de IC van verzoekster; Stuk 22: dit betreffen foto's van voor het vertrek van verzoekster waarop te zien is dat de communisten de grond afpakken van de Tibetanen, gezagspersonen proberen tussen te komen maar kunnen geen bescherming bieden; Stuk 23: dit betreft foto's van de betoging van de communisten op 6 augustus 2013; Stuk 24: dit betreft een recente foto van oktober 2013 waarop te zien is dat de communisten het land confisqueren van de Tibetanen*".

1.3.1. Verwerende partij voegt bij de nota een update van de COI Focus "*China India, De Tibetaanse gemeenschap in India*" van 29 januari 2014, een "*Summary Conclusions on the Concept of "Effective Protection" in the Context of Secondary Movements of Refugees and Asylum-Seekers*", UNHCR, februari 2003 en een "*COI Focus "CHINA/INDIA/TIBET" "Non-refoulement in India volgens een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe (9 september 2013)*", van 29 januari 2014.

1.3.2. Bij een schrijven van 13 maart 2014 voegt de verwerende partij een nieuwe update van de COI Focus "*China India, De Tibetaanse gemeenschap in India*" van 11 maart 2014 toe.

1.3.3. Ter terechtzitting legt verzoekster nog een aanvullende nota neer. Verzoekende partij toont ter terechtzitting een origineel Green Book.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504)

2.2. Verzoekster put haar eerste middel uit de "*Schending van artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet; Schending van het non-refoulement beginsel; Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*". Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet; van het beginsel van non-refoulement; van artikel 3 EVRM; van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, van artikel 3 EVRM. In een derde middel beroept verzoekster zich op de "*Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiäre bescherming); Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering; Schending van artikel 3 E.V.R.M.*".

2.3. Waar artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending

van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

2.4. Verzoekende partij vraagt ter terechtzitting de zaak uit te stellen omwille van het laattijdig en onleesbaar karakter van de laatste update van de COI van 11 maart 2014 toegevoegd aan de aanvullende nota van de verwerende partij van 13 maart 2014. Aangezien de verwerende partij deze bijkomende COI niet tijdig heeft overgemaakt, noch -zoals ter terechtzitting kan blijken- in een vorm die na het doorfaxen aan de verzoekende partij nog leesbaar is, wordt de update van de COI Focus "*China India, De Tibetaanse gemeenschap in India*" van 11 maart 2014 uit de debatten geweerd. Verwerende partij stelt ter terechtzitting dat de bijkomende informatie in deze laatste update *in casu* niet essentieel is.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

2.5. Wat betreft het land van herkomst

2.5.1. Het principe van internationale bescherming als laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. De identiteit, nationaliteit en herkomst zijn dan ook de kernelementen in een asielprocedure. De Raad benadrukt dat niettegenstaande hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit van de verzoekende partij te bepalen noch of zij er meerdere heeft dan wel of zij staatloos is, het wel tot zijn bevoegdheid behoort om, op basis van de door verzoekende partij verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij is het de verantwoordelijkheid van de asielzoeker om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en land van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, indien ernstige juridische en materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door andere concrete en objectieve stukken en landeninformatie.

3.4. Voorop kan gesteld worden dat er geen betwisting is over verzoeksters naam, geboorteplaats en -datum. Verzoekster is geboren op 16 augustus 1972 in Odisha/Orissa, India (RC, IC, geboortecertificaat, huwelijkscertificaat) en behoort tot de Tibetaanse gemeenschap van India (Green Book). Verzoekster stelt dat ze de "Tibetaanse" nationaliteit heeft (CGVS-gehoor p. 2). Haar ouders kwamen uit Tibet maar zijn inmiddels overleden. Verzoekende partij legt geen Chinese identiteits- of nationaliteitsdocumenten voor, noch van zichzelf noch van haar ouders.

Uit de nationaliteitswet van de Volksrepubliek China (*Adopted at the Third Session of the Fifth National People's Congress, promulgated by Order No.8 of the Chairman of the Standing Committee of the National People's Congress on and effective as of September 10, 1980*) kan niet blijken dat verzoekende partij de Chinese nationaliteit bezit. Immers verzoekster is geboren in het buitenland uit een vader en een moeder die geen documenten bezitten van de Chinese volksrepubliek.

2.5.3. Anders dan de commissaris-generaal concludeert, kan uit de gegevens van het administratief dossier en de processtukken niet blijken dat verzoekende partij de Chinese nationaliteit heeft, noch dat zij of haar (groot)ouders hiertoe stappen hebben ondernomen. Integendeel, volgens verzoekende partij zijn haar ouders naar India gevlucht om de Dalai Lama te volgen na de Chinese inname van Tibet (zie informatie bij het administratief dossier). Zij hebben zich dan ook geregistreerd bij de Tibetaanse overheid in ballingschap en van hen hulp gekregen om zich te vestigen in een Tibetaanse settlement.

Ook verzoekende partij is geregistreerd bij de Tibetaanse overheid in ballingschap. Zij bezit een Indiase Registration Certificate (RC), waarin staat dat zij de Tibetaanse nationaliteit bezit. Tibet geniet echter geen internationale erkenning en de Dalai Lama verliet Tibet in 1959 (zie administratief dossier).

2.5.4. Er worden thans geen elementen aangebracht die de bewering kunnen ondersteunen in de bestreden beslissing dat een juridische band bestaat tussen verzoekende partij en de Volksrepubliek China. Daargelaten dat noch het administratief dossier, noch de partijen informatie aanbrengen waaruit kan blijken dat alle Tibetanen uit de Volksrepubliek China *prima facie* in aanmerking komen voor internationale bescherming, wordt er ter terechtzitting op gewezen dat de asielaanvraag van verzoekende partij niet dient te worden beoordeeld ten opzichte van de Volksrepubliek China. Integendeel, verzoekende partij is geboren in India waar ze haar hele leven heeft gewoond tot ze naar België kwam. Verzoekende partij verklaart niet de Indiase nationaliteit te bezitten, wat inderdaad kan blijken uit de door haar neergelegde Indiase identiteitsdocumenten. India is voor verzoekende partij niet het eerste land van asiel, maar het land van gewoonlijk verblijf waar zij geboren is en als kind van Tibetaanse bannelingen steeds legaal heeft verbleven met een verblijfstitel of *Registration Certificate* die dit bevestigt (zie RC "Refugee"). Ter terechtzitting wordt dan ook gesteld dat verzoekende partij geen nationaliteit heeft aangetoond en evenmin aantoonde (*de jure*) de Chinese nationaliteit te kunnen bezitten. De toepassing van artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet is aldus niet ter zake dienend. Zoals ter terechtzitting ook gesteld wordt, is het aan verzoekende partij om aan te tonen dat zij India verlaten heeft omwille van een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of om een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Het is ook aan verzoekende partij om aan te tonen dat zij niet naar India terug kan. De opmerkingen van verzoekende partij inzake de "*problematiek en de cumulatieve voorwaarde*" van artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, worden aldus *in casu* niet nuttig aangevoerd. Er is dan evenmin enige reden tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

2.5.5. Ter terechtzitting menen de partijen daarop dat hun motieven en argumenten naar India staande blijven. Verzoekende partij betwist niet dat zij geen nationaliteit kan aantonen en India het land is waar ze vandaan komt, ze volhardt wel in de argumenten dat de Tibetanen in India geen vast verblijf en bescherming hebben en er aldus nog steeds sprake kan zijn van refoulement naar China. Verwerende partij meent dat verzoekende partij niet aantoonde vervolgd te zijn in India en zij wel het recht heeft om naar India terug te keren.

2.5.6. Uit het administratief dossier kan blijken dat India voor de Tibetanen specifieke maatregelen treft. De "*COI Focus*" "*CHINA INDIA*" "*De Tibetaanse gemeenschap in India*", van 29 januari 2014, stelt dat "*Zij [Tibetanen] die [in India] geboren zijn tussen 26 januari 1950 en 1 juli 1987 zijn trouwens sowieso (de jure) Indiaans staatsburger*". De Indiase *Citizenship Act* van 1955, bepaalt dat "*Citizenship by birth*" toekomt aan iedere persoon in India geboren, (a) op of na 26 januari 1950, maar voor 1 juli 1987; (b) op of na 1 juli 1987, maar voor de inwerkingtreding van de *Citizenship (Amendment) Act* van 2003 en waarvan een van de ouders het Indiase staatsburgerschap bezit op het ogenblik van zijn geboorte; (c) op of na de inwerkingtreding van de *Citizenship (Amendment) Act* van 2003, wanneer (i) beide ouders Indiase staatsburgers zijn; of (ii) een van de ouders het Indiase staatsburgerschap bezit en de andere geen illegale immigrant is op het ogenblik van de geboorte. Gezien verzoekende partij in 1972 in India is geboren, zou zij (*de jure*) de Indiase nationaliteit genieten.

2.5.7. Uit dezelfde informatie in het administratief dossier blijkt inderdaad dat het Indiase staatsburgerschap in het verleden om een veelvoud van redenen slechts uitzonderlijk werd toegekend. Zowel vanuit de Tibetaanse gemeenschap als aan Indiase zijde werd niet aangestuurd tot het opstarten van een naturalisatieprocedure. De Indiase autoriteiten hebben de verblijfsstatus van Tibetaanse bannelingen en hun nakomelingen wel herhaaldelijk bijgesteld. Indien, zoals het verzoekschrift stelt, de afgifte en verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning van de Tibetanen in de jaren 90 mogelijk strikter werd toegepast en studie- of andere attesten werden gevraagd om het verblijf op Indiaas grondgebied te rechtvaardigen, dan kan op basis van de informatie in het administratief dossier en bij het verzoekschrift en de verweernota, worden gesteld dat deze regeling vrij snel achterhaald werd en de Tibetanen in India in de praktijk een legaal en

continu verblijfsrecht genieten. Ook uit de door verzoekster geciteerde passages kan niet anders geconcludeerd worden.

2.5.8. De “COI Focus” “CHINA INDIA” “De Tibetaanse gemeenschap in India”, van 29 januari 2014, stelt dat dankzij verscheidene regularisatiecampagnes er uiteindelijk nog weinig Tibetanen overgebleven zijn die niet over een RC beschikken en “*In de praktijk zal momenteel dus geen enkele Tibetaan, die zich aan de RC-regels houdt, het risico lopen dat zijn verblijfsrecht geweigerd wordt*”. Uit deze landeninformatie bij het administratief dossier blijkt tevens dat de Indiase overheid hiertoe nauw samenwerkte met de Tibetaanse overheid in ballingschap (CTA) en daarbij herhaaldelijke inspanningen leverde om ook de Tibetanen in afgelegen dorpen te bereiken via lokale kranten en publicaties. Ook al beslist elk land soeverein over zijn migratie en waar verzoekende partij er terecht op wijst dat dit beleid niet in de wet verankerd is, dan werd in India het beleid vastgelegd in officiële en voor heel India geldende en concreet opgevolgde instructies (“*Information pertaining Tibetan nationals*”).

2.5.9. Verzoekende partij kan aldus niet ernstig beweren dat het verblijf van de Tibetaanse gemeenschap in India slechts tijdelijk is. Uit de vaststelling dat RC's een beperkte geldigheidsduur hebben en op de vervaldatum moeten verlengd worden, kan niet besloten worden dat het verblijfsrecht van de Tibetanen onzeker is of afhankelijk is van de “goodwill van de regering”. Het is belangrijk vast te stellen dat zowel de Indiase autoriteiten als de vertegenwoordiging van de Dalai Lama onafhankelijk van elkaar bevestigen dat de algemene instructies (Information pertaining Tibetan Nationals) correct worden toegepast en dat de Tibetanen ze effectief opvolgen en dat de vernieuwing van de RC's van de “*long term staying Tibetans*” in de praktijk “gemakkelijk” verloopt. Ook de *New Tibetan Arrivals* die met een SEP-pilgrimage of een SEP-education in India zijn binnengekomen, krijgen zowel volgens de SP (Police) van Kangra als de Tibetaanse overheid, na de beëindiging van de studies of de pelgrimstocht, doorgaans ook zonder enig probleem een “*Long Term Stay RC*”. Er zijn, zo blijkt uit de toegevoegde informatie, bij de Tibetaanse overheid geen gevallen bekend waar een RC-verlenging tegenwoordig nog geweigerd werd. Verzoekende partij blijft bij louter theoretische beweringen dat Tibetanen geen recht kunnen claimen op een verlenging van een RC of dat het verblijf slechts tijdelijk wordt toegekend.

2.5.10. Integendeel ook indien sommige Tibetanen in gebreke blijven hun RC tijdig te verlengen of onvoldoende aandacht hebben voor deze administratieve verplichting of mogelijk na officiële waarschuwingen boetes opgelegd krijgen, dan nog kunnen ze rekenen op de CTA die bijstand verleent bij registraties of bij de verlenging van de RC. “*Aanbevelingsbrieven en praktische bijstand (vb. in geval van leeftijd of taalproblemen) zijn gratis. In de gevallen waar ernstigere problemen zich voordoen start de CTA steevast onderhandelingen op een hoger niveau op. Volgens de Kalon van het Department of Security wordt hierbij in 95 % van de gevallen een oplossing bereikt*” (zie COI focus van 29 januari 2014). Er kan aldus duidelijk blijken dat er in de praktijk geen arbitraire of onterechte weigeringen vastgesteld zijn. De door verzoekende partij aangebrachte informatie vermag niet de vaststelling te wijzigen dat Tibetanen in India een legaal, continu en onbeperkt verlengbaar verblijf hebben, hetgeen *in casu* ook blijkt uit opeenvolgende vernieuwingen van de RC van verzoekende partij. Dat dit beleid afhankelijk is van de zittende regering, is een bewering die strijdig is zowel met de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier als met verzoeksters eigen verklaringen en de voorbije realiteit. Immers reeds generaties lang hebben de Tibetaanse bannelingen een verblijf in India. Verzoekende partij toont evenmin aan waarom er thans na meer dan 50 jaar veranderingen te verwachten zijn in het Indiase beleid ten opzichte van de Tibetanen. Integendeel er kan vastgesteld worden dat de RC steeds gemakkelijker wordt uitgereikt en niet langer aan voorwaarden (werk, pelgrimstocht, studies) is gebonden. Bovendien kunnen de Tibetanen de Indische nationaliteit aanvragen, wat verzoekster heeft nagelaten niettegenstaande de CTA langzaam hun ideologische bezwaren tegen het verwerven van het Indiase staatsburgerschap herzien (zie “COI Focus” “CHINA INDIA” “De Tibetaanse gemeenschap in India” van 29 januari 2014) en verzoekster verklaarde dat haar echtgenoot de Indiase nationaliteit bezit (verklaring 16a).

2.6. De argumenten van verzoekende partij inzake de gevaren van refoulement zijn evenmin gegrond. Uit de "COI Focus" "CHINA/INDIA" "De Tibetaanse gemeenschap in India", van 29 januari 2014, blijkt dat de Indiase *Supreme Court* het beginsel van non-refoulement zowel als "gebruikelijk internationaal rechtsprincipe" heeft erkend als heeft begrepen onder het grondwettelijke principe "Recht op Leven". Indien India geen partij is bij het Vluchtelingenverdrag, dan stelt de Raad evenwel vast dat het non-refoulementprincipe de hoogste jurisprudentiële en grondwettelijke erkenning geniet.

2.6.1. *De facto* kan uit de in de "COI Focus" "CHINA/INDIA/TIBET" "Non-refoulement in India volgens een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe" aangebrachte informatie en analyse blijken dat Tibetanen geen risico lopen overgeleverd te worden aan de Chinese autoriteiten. Indien niet uitgesloten is dat een bepaalde persoon geconfronteerd werd met bedreigingen tot uitzetting en afpersingen (zie krantenbericht, stuk 20), dan is een dergelijk drukings- of afschrikkingsmiddel weliswaar verwerpelijk, doch hieruit kan alsnog niet concreet en gedocumenteerd blijken dat deze of andere bepaalde Tibetanen *de facto* aan de Chinese autoriteiten werden overgedragen. De door verzoekende partij aangebrachte informatie werd gedeeltelijk verwerkt in deze COI en vermag voor het overige niet de vaststelling te wijzigen dat personen zoals verzoeker in India geen gegronde vrees kunnen aantonen uitgewezen te worden, laat staan naar China te meer nu verzoekster geen Chinese onderdaan is.

2.6.2. Ten slotte bevestigt de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier "dat de socio-economische situatie van de Tibetanen, in verhouding tot de algemene socio-economische omstandigheden voor de bewoners van het Indiase subcontinent, relatief goed is. Zij hebben vrij toegang tot de Indiase maatschappij (gezondheidscentra, onderwijssystemen, private arbeidsmarkt) én kunnen genieten van de uitgebreide voorzieningen die de CTA beheert (scholen, gezondheidscentra)". Het is dan ook redelijk te besluiten dat de Tibetaanse bannelingen en hun nakomelingen zich genoegzaam kunnen registreren in India, er ongemoeid kunnen verblijven, dat ze niet het voorwerp zijn van refoulementmaatregelen, dat hun socio-economische situatie relatief goed is en dat zij niet op structurele wijze gediscrimineerd worden.

2.6.3. Het staat verzoekster vrij de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, doch het volstaat hierbij geenszins deze louter te ontkennen en te beweren "Daarnaast worden Tibetanen gediscrimineerd in India en aan ernstige schade blootgesteld. (...) Er kan geen sprake zijn van een voldoende bescherming in India" zonder dit te objectiveren. Het volstaat evenmin te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van gewoonlijk verblijf werkelijk wordt bedreigd en vervolgd, zoals evenmin naar persoonlijke verklaringen van derden of niet-onderbouwde individuele meningen van auteurs. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

2.6.4. Verzoekster wordt niet vervolgd door de Indiase overheid. Verzoeksters ouders hebben land gekregen en met haar echtgenoot heeft verzoekster een boerderij (gehoor p. 2-3). Verzoeksters echtgenoot heeft de Indische nationaliteit (verklaring 16a). Verzoekster verklaart tevens "we hebben veel dieren" en haar man werkt momenteel in een hostel (gehoor p. 7, p. 14) zodat alleszins kan blijken dat verzoekster en haar familie ook andere bronnen van inkomsten hadden, zelfs indien "het werk van haar echtgenoot maar tijdelijk en afhankelijk van dag tot dag". Indien verzoekster meent dat de Tibetanen in India gedropt worden in settlements, dan staat het haar vrij elders te wonen. Uit haar verklaringen blijkt immers dat haar broers het goed stellen en zakenmannen zijn, een broer is lang geleden naar Montana, Verenigde Staten, gemigreerd. Verzoekende partij licht daarbij niet toe hoe de beweerde administratieve voorwaarden bij verblijfsveranderingen al onder de vluchtelingenrechtelijke criteria kunnen vallen. Hieruit kan *in casu* geenszins een discriminatie omwille van de Tibetaanse etnie blijken. Daarenboven staat het verzoekster vrij een andere job uit te oefenen. Evenmin kan uit het loutere "blokkeren weg om naar velden te gaan" een persoonlijke, ernstige noch actuele vervolging blijken, temeer verzoekster zelf niet is lastig gevallen (gehoor p. 14) en haar echtgenoot en kinderen nog altijd in hetzelfde huis

wonen (gehoor p. 15). Verzoekster ondervond nooit problemen bij de jaarlijkse betoging in de *settlement* (gehoor p. 9). Verzoekster verklaart in het algemeen geen persoonlijke problemen te hebben gehad (gehoor p. 13) noch heeft ze hulp gezocht bij de Indische autoriteiten (gehoor p. 14). Dat *“Verzoekster heeft aangegeven dat zij als Tibetaan helemaal geen beroep kan doen op autoriteiten gezien de Tibetanen in ernstige mate worden gediscrimineerd”* is opnieuw een loutere niet-geadstrueerde bewering. Waar verzoekster in het verzoekschrift nog verklaart dat haar dochter werd verkracht, blijkt dit niet als dusdanig uit haar gehoor, waar ze stelt dat *“sommige mensen heel slechte dingen gedaan”* (gehoor p. 5) en verder verklaart *“Indiërs hebben kindje gepakt, proberen slechte dingen te doen, leraar heeft gezien, ging direct naar die meneren, probeerde heel goed te praten, moest kinderen terugbrengen...”* (gehoor p. 6). Indien kan aangenomen worden dat dit een zeer traumatische ervaring moet geweest zijn, dan is dit een crimineel feit, wat niet onder de Vluchtelingencriteria valt, is dit evenmin een persoonlijke vervolging, temeer haar dochter nog altijd in India verblijft, en heeft verzoekster het niet nodig geacht een beroep te doen op de Indische autoriteiten. Verzoeksters asielaanvraag is manifest ongegrond.

2.7. Volledigheidshalve en ook al is het aan verzoekende partij om aan te tonen dat zij niet naar India, het land van gewoonlijk verblijf, kan terugkeren, kan uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie *“COI Focus” “CHINA INDIA” “De Tibetaanse gemeenschap in India”*, van 29 januari 2014, blijken dat *“Tibetanen die met hun IC naar India willen terugreizen moeten hiervoor op voorhand de toelating hebben van de Indiase autoriteiten. Voor deze toelating moeten ze een zogenoemde No Objection to Return to India (NORI) stempel in hun IC laten plaatsen. De IC en de NORI stempel worden doorgaans tegelijk aangevraagd. De IC kost 350 INR en de NORI stempel kost 50 INR (...) Wie naar India wil terugreizen met zijn IC moet bij de Indische diplomatieke post van zijn verblijfland een re-entry visa bekomen. De diplomatieke posten worden, volgens de bevoegde Indiase autoriteiten, in principe niet geacht om re-entry visa te plaatsen in IC's zonder NORI stempel”*. Derhalve kan worden vastgesteld dat Tibetanen die in het bezit zijn van hun IC met NORI-stempel op eenvoudige wijze naar India terug kunnen reizen. Tevens blijkt dat *“Voor Tibetanen in het buitenland van wie de IC verloren, gestolen of beschadigd is, staat een richtlijn vermeld op pagina 36 van de IC. Zij moeten dit onmiddellijk laten weten aan de dichtstbijzijnde (Indiase) diplomatieke missiepost. Aansluitend staat op dezelfde plaats in de IC's ook vermeld dat een duplicaat uitgereikt kan worden “na uitgebreide onderzoeksdaten”. Dat de Indiase autoriteiten via hun ambassades effectief duplicaten van IC's uitreiken, wordt alvast bevestigd op website van de Indiase ambassade in Rome. Het duplicaat kost er 15 euro”*.

2.8. In zoverre verzoekende partij volhoudt dat ze haar IC heeft verloren, kan met de hulp van de *Central Tibetan Administration*, een duplicaat van een IC worden aangevraagd, desgevallend voorafgegaan door een onderzoek.

2.9. Verzoekster beschikte over een Registration Card (RC) en een Identity Card (Yellow Book). Verzoekster verklaarde initieel nooit een reispaspoort te hebben gehad (verklaring 26). Verzoekster verklaart later dat haar IC ingehouden werd door de persoon die haar naar België bracht (verklaring DVZ 26) en dat zij met een vals Indiaas paspoort met eigen foto op naam S. heeft gereisd en 1 miljoen roepies heeft betaald (verklaring 35, gehoor p. 15-17). Dat verzoekster haar IC diende af te geven aan de smokkelaar kan niet overtuigen gezien dit haar eigen identiteitsdocument is en de Raad überhaupt niet inziet waarom verzoekster 1 miljoen roepies zou betalen, indien zij middels haar IC op legale wijze kon reizen. Aldus wordt niet aannemelijk gemaakt dat verzoekster haar IC niet in haar bezit had bij de binnenkomst in België, temeer verzoekster evenmin een poging gedaan heeft om desgevallend hier in België een duplicaat IC te bekomen bij de Indiase ambassade noch andere pogingen heeft gedaan om haar IC terug te krijgen met de hulp van de Tibetaanse overheid in India of in België (gehoor p. 19).

2.10. Verzoeksters verweer dat *“Daarnaast moet men ook van een terugkeervisum voorzien zijn en niet enkel van een NORI stempel. Uit het administratief dossier van verweerster blijkt niet of in dit geval men in de mogelijkheid is om terugkeerpapieren te verkrijgen”*, kan niet worden aanvaard nu uit de COI blijkt dat *“Alle Tibetaanse gesprekspartners hebben tijdens de Cedocamissie bevestigd dat het niet echt een probleem is om in India een IC, NORI-stempel of “exit permit” te krijgen”* en bovendien dat *“Alle Tibetanen met wie Cedoca gesproken heeft over hun reiservaringen met een IC hebben verklaard dat er zich geen noemenswaardige problemen voordoen om India met een IC te verlaten en om, volgens de*

voorschriften, vanuit het buitenland in India terug binnen te komen met diezelfde IC". Aldus kan niet worden ingezien waarom verzoekster met haar IC -dan wel met een duplicaat IC- niet kan terugkeren naar India te meer nu haar echtgenoot de Indiase nationaliteit bezit. "Dat een geïndividualiseerd onderzoek noodzakelijk blijkt" wordt *in casu* niet geadstrueerd gezien verzoekster wel degelijk in het bezit is van haar IC dan wel een IC duplicaat kan verkrijgen en bovendien de bewijslast bij haar rust. Wat de verwijzing naar twee zaken voor het EHRM betreft, stelt de Raad vast dat deze twee zaken betrekking hebben op Tibetanen van (vermeende) Chinese herkomst en nationaliteit, zodat er niet zonder meer vergelijkingen kunnen worden getroffen, en dat de bijgevoegde documenten "questions" betreffen aan de in het geding zijnde partijen, zijnde eenvoudige verzoeken om informatie, waarbij de Raad opnieuw naar de in de COI's vervatte informatie verwijst.

2.12. Ten slotte verklaarde "de Kalon van Security dat wie naar Dharamsala terugkeert na een lange periode in het buitenland opnieuw een recommendation letter van de CTA moet neerleggen om zijn RC terug te krijgen van de SP (Police). Hij meldde in dit verband wel geen problemen. Deze verplichting is intussen trouwens ook gepubliceerd op de website van de Bureau of Immigration en geldt dus voor héél India" (zie informatie administratief dossier). Verzoekster brengt geen andersluidende informatie aan die vermog deze conclusie te wijzigen.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.10. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoekster verklaart de Tibetaanse nationaliteit te hebben maar verklaart noch de Chinese, noch de Indiase nationaliteit te bezitten. Verzoekster toont niet aan dat in India het land van gewoonlijk verblijf haar grondrechten in het gedrang zijn of dat zij er een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Immers noch uit verzoeksters verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Verzoekster vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoont dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

2.11. De aangehaalde middelen zijn gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK